

Sygnatura akt IV Ka 592/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Marta Synowiec

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2013 roku

sprawy **A. L.**

oskarżonego z art. 157 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego S. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 22 maja 2013 roku, sygnatura akt II K 442/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I jego dyspozycji w ten sposób, że podstawę rozstrzygnięcia uzupełnia o przepis art. 60 § 2 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżyciela prywatnego S. K. na rzecz oskarżonego A. L. 420 złotych tytułem udziału obrońcy w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżyciela prywatnego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym.

Sygnatura akt IV Ka 592/13

UZASADNIENIE

Oskarżyciel prywatny S. K. wystąpił z prywatnym aktem oskarżenia w którym oskarżył A. L. o to, że:

w dniu 10 maja 2012 roku w D. uderzając w twarz S. K. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci rany tłucznej grzbietu nosa i krwiaka okularowego okolicy oka prawego, które naruszyły czynności ciała pokrzywdzonego na okres nieprzekraczający siedmiu dni,

tj. o czyn z art. 157§2 kk

Wyrokiem z dnia 22 maja 2013 roku (sygn. akt II K 442/12) Sąd Rejonowy w Świdnicy:

I. oskarżonego A. L. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 157 § 2 kk i na podstawie art. 60§7 kpk odstąpił od wymierzenia oskarżonemu kary;

II. na podstawie art. 60§7 kpk w zw. z art. 46§2 kk orzekł od oskarżonego A. L. na rzecz oskarżyciela prywatnego S. K. kwotę 200 (dwustu) złotych tytułem nawiązki;

III. zasądził od oskarżonego A. L. na rzecz oskarżyciela prywatnego S. K. kwotę 300 (trzystu) zł tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów postępowania oraz kwotę 708,48 zł

(siedemset osiem złotych i czterdzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od wyroku wywiódł pełnomocnik oskarżyciela prywatnego zaskarżając wyrok na niekorzyść oskarżonego w całości zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na mylnym przyjęciu za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego A. L. przy jednoczesnym niedowartościowaniu zeznań świadków M. K., D. B., pokrzywdzonego S. K. , opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej, w wyniku czego doszło do poczynienia ustaleń niezgodnych z przebiegiem zdarzenia i miało negatywny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a podnosząc wskazany zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przyjęcie ustaleń, że zachowanie pokrzywdzonego nie mogło być uzasadnioną przyczyną przestępnego zachowania oskarżonego A. L. oraz zastosowanie wobec oskarżonego odpowiednich środków przewidzianych w kodeksie karnym.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie jej wywiedzenie pozwoliło jednakże sądowi odwoławczemu na dokonanie zmiany zaskarżonego orzeczenia z innych jednakże względów niż podnosi skarżący.

Odnosząc się do podniesionego w apelacji zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych stwierdzić należy, iż nie jest on trafny. Wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego stwierdzić należy, iż sąd rejonowy zgromadzone dowody poddał rzeczowej, obiektywnej i rzetelnej analizie i na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne. Dokonana przez sąd ocena materiału dowodowego nie wykazuje błędów natury faktycznej czy też logicznej, jest zgodna zarówno z zasadami wiedzy jak i doświadczenia życiowego oraz nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów W pisemnym uzasadnieniu sąd I instancji przekonująco umotywował, którym dowodom i w jakim zakresie dał wiarę i dlaczego.

W przedstawionych na poparcie podniesionego zarzutu wywodach skarżący nie wykazał rzeczowych argumentów, które mogłyby podważyć prawidłowe ustalenia dokonane przez sąd I instancji.

W przedmiotowej sprawie sąd rejonowy nie pominął żadnego ze zgromadzonych dowodów, jak stara się to przedstawić skarżący, lecz co jednoznacznie wynika z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku miał na uwadze wszystkie zgromadzone dowody w tym również opinie biegłego z zakresu medycyny sądowej a także zeznania świadków uznając za wiarygodne zeznania złożone przez oskarżyciela prywatnego co do pobicia go przez oskarżonego jak również zakresu obrażeń ciała jakich doznał na skutek zdarzenia wymieniony.

Przedstawione natomiast przez oskarżyciela prywatnego okoliczności poprzedzające użycie wobec niego siły przez oskarżonego trafnie zostały uznane za pozbawione wiarygodności, a swoje stanowisko sąd I instancji dokładnie uzasadnił (k.101-102) nie ma więc potrzeby powtarzania tych samych argumentów zwłaszcza, że sąd okręgowy w pełni podziela stanowisko sądu I instancji. Kwestionowanemu przez skarżącego ustaleniu, iż oskarżyciel posiłkowy znajdował się pod wpływem alkoholu nie sprzeciwia się okoliczność, iż w karcie z leczenia szpitalnego brak jest na ten temat informacji czy też, iż nie zostały podjęte w zakresie ustalenia stanu trzeźwości pokrzywdzonego działania przez interweniujących funkcjonariuszy. Zauważyć w tym miejscu należy, iż nie budzi w sprawie wątpliwości okoliczność, iż wymieniony spożywał tego dnia alkohol, przyznaje on bowiem powyższy fakt w swoich zeznaniach wskazując, iż tego dnia wypił piwo (k. 22) na co również wskazuje sam skarżący. Niewątpliwie pomiędzy stronami istnieje konflikt sąsiedzki. W złożonych w sprawie zeznaniach świadkowie K. F. i V. R. wskazali na fakt zaistnienia zajścia

do jakiego doszło kilka dni przed zdarzeniem kiedy to oskarżyciel prywatny ubliżał żonie oskarżonego, a brak jest podstaw aby kwestionować wiarygodność tych świadków nie czyni tego zresztą sam skarżący. Zwrócić przy tym należy uwagę na fakt, iż jak zaznaczyła w swoich zeznaniach V. R. „podeszłam bliżej okazało się, że sąsiad – oskarżyciel prywatny krzyczał na sąsiadkę. Było to już nie po raz pierwszy” jak wskazała ponadto świadek „słowa oskarżyciela na pewno były obraźliwe w stosunku do żony oskarżonego, ale nie jestem w stanie ich zacytować nie pamiętam ich” (k.71). Zgodzić należy się z sądem rejonowym, iż działania podjęte przez oskarżonego w czasie zdarzenia mające miejsce w reakcji zarówno na wypowiedziane wówczas przez oskarżyciela prywatnego znieważające słowa wobec żony oskarżonego jak również na wcześniejsze o kilka dni zachowanie oskarżyciela prywatnego, miało w pewnym stopniu charakter retorsyjny.

Ustalone w sprawie okoliczności zaistniałego zajścia z dnia 10 maja 2012 roku dały sądowi orzekającemu podstawę do uznania, iż nawet najniższa kara przewidziana za przypisane oskarżonemu przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa. Stwierdzić jednak należy, iż w punkcie I dyspozycji zaskarżonego wyroku w podstawie wydanego rozstrzygnięcia sąd I instancji powołał, poza przepisem części szczególnej kodeksu karnego, jedynie przepis art. 60 § 7 pkt 1 kk określający jedynie zasady orzekania. W przepisie tym zawarte zostało wskazanie, co do sposobu nadzwyczajnego złagodzenia kary w przypadku gdy czyn zagrożony jest alternatywnie karami wymienionymi w art. 32 pkt 1-3. W przedmiotowej sprawie natomiast podstawą materialną orzeczenia o zastosowaniu wobec oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary, co wynika z motywów uzasadnienia zaskarżonego wyroku pozostaje przepis art. 60 § 2 kk.

Z tych też względów zaskarżony wyrok w punkcie I jego dyspozycji podlegał zmianie w ten sposób, że podstawę rozstrzygnięcia uzupełniono o przepis art. 60 § 2 kk w pozostałym zaś zakresie wyrok utrzymano w mocy.

O kosztach należnych oskarżonemu od oskarżyciela prywatnego ze względu na wynik postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 i 3 kpk oraz § 14 ust. 2 pkt 4 i § 19 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 nr 163 poz. 1348).

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa, kierując się wynikiem postępowania i zasadami słuszności.